

en Understøttelse af 2,000 Kr. Jeg veed, at man har været noget overrasket over, at denne Skole har kunnet faae dette samtidig med, at man nedlætte Bevillingen til Skolen i Marstal, men det har simpelthen sin Grund i, at der gøres fra Private og Kommunens Side overordentlig store Offre for Skolen i Rudkjøbing. Det Samme giver man Skolen i Hammel, og den lille Skole paa Guldborgland, som man i Fjor negtede Bevilling til i det andet Thing, giver man i Aar en Bevilling, fordi den nu har faaet en ny Skolebygning, og den paagældende Kommune har vist en anerkjendelsesværdig Offerberedvillighed. Hvad de Skoler angaar, som her ere nævnte, kan jeg ikke se bedre, end at der ved dem mangler en eller flere af de Betingelser, som jeg har anført for, at de skulle faae Bevilling. Jeg skal indstøde den Bemærkning, at man hidtil har været noget bange for at give Bevillinger til Kommuneskoler, fordi man mener, at Bevillinger til disse hænge sammen med en Reform af Skolevæsenet. Det er Grunden til, saa vidt jeg kan skønne, at flere Regtelser have fundet Sted her. Af negtede Bevillinger til denne Slags Skoler skal jeg nævne Bidraget til Næstved Realskole og til Skolen i Holbæk og i Ålsens, og af dem, hvor Grunden er, at der er gjort grumme Vidt fra Kommunens eller de Privates Side, skal jeg nævne Otterup private Skole. Den har ikke engang en selvstændig Bygning og har ikke afholdt den almindelige Forberedelsesexamen, som den nye Examen jo kaldes. Otterup Skole faaer saa godt som ingen Understøttelse nogetsteds fra. Jeg skal endnu blot nævne Marstals Skole, som den ærede Minister i det andet Thing særlig udtalte sig om som en god Skole. Derom tvivler jeg ikke, og naar Forhøielsen af Bevillingen er negtet, er det alene af den Grund at det er en ren kommunal Skole. Der er ganske vist gjort enkelte Undtagelser med Hensyn til de kommunale Skoler tidligere, men det har været paa Grund af særlige Forhold, saaledes med Hensyn til Marstals Skole, der er noget særlig stillet med sin Befolkning væsentlig bestaaende af Sømænd og Fattigfolk. Det Samme gælder om Skolerne i Middelfart og Ringkjøbing, men i det Hele og Store har Rigsdagen været lidet tilbøielig til at give Bevillinger til kommunale Skoler af den af mig nævnte Grund. Det forekommer mig derfor ogsaa, at da Udvalgets Flertal er saa bange for at faae for mange af disse Bondestuderenter herover til Rjøbenhavn — og deri maa jeg give det min Tilslutning; der er kommet vel mange af dem — skulde det være betænkt paa at stoppe

Rilden, hvorfra de komme. Rilden er egentlig Realskolerne. Det er Realskolerne, hvorfra de mange Studerende komme her ind til Rjøbenhavn. Realskolerne ere en fortræffelig Indretning, men kun, naar de blive i Stand til at arbejde paa en saadan Maade, at de virke for, at deres Elever atter vende tilbage til det almindelige Arbejde, til Handel og Haandværk og anden nyttig Gjerning. Dermed vil jeg selvfølgelig ikke itemple den aandelige Gjerning som unyttig. Kun naar vi blive overbefolkede af denne Slags Studerende, kan det vel nok siges, at der er noget Unyttigt deri. Man har været bange for tidligere, at der skulde blive for mange Højskoler — jeg nævner netop dem — for, at de skulde blive oprettede paa Spekulation, men det Samme kan gælde om Realskolerne. Ikke enhver ledig Lærer, som faaer Lyst til at nedlægge sig som Realskolebestyrer, fortjener Understøttelse, saa jeg kan ikke se rettere end, at, naar hverken den paagældende Egn eller Skolen er i Stand til at bevise, at de have udrettet noget Særligt for Sagen, skal man være varsom med at gaa til disse Understøttelser. Men naar det bevises, at der er præsteret det, som jeg her nærmere har angivet, vil der ikke fra Mindretallets Side, og jeg antager heller ikke fra det andet Things Side, være Noget i Veien for at give Bevillinger til disse Realskoler. Det er jo ogsaa kun en tre, fire Bevillinger til disse Skoler, der af den ærede Minister have faaet Betegnelse som Bevillinger, han absolut maatte have. Dermed tror jeg tilstræffelig at have udtalt mig om Realskolepørgsmaalet, og jeg kan ikke Andet end opfordre det ærede Thing paa det mest Indtrængende til at forfatte det principale Forslag under Nr. 22, som jeg betragter som et rent Stridspørgsmaal, og om hvilket jeg har Grund til at tro, at det ogsaa andetsteds vil blive opfattet som et nyt Stridspørgsmaal, man vil opfaae. Vi have jo nok af den Slags i Forveien, vi behøve ikke at faae nye Stridspørgsmaal ind mellem Thingene.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 57 til § 26 om en Bevilling af 400,000 Kr. til Opførelsen af en Kunstmuseumsbygning skal jeg bemærke, at da den ærede Minister jo nu har al Udbygning til at faae Bevillinger til 3 nye Bygninger, tror jeg, til forskjellige Laboratorier og forskellige Udvidelser ved Universitetet til et Beløb af henimod en Million Kroner — og der er tilvise ogsaa Trang nok dertil — forekommer det mig dog, at den ærede Minister og Landet i det Hele taget foreløbig kunne være tilfredse dermed. Det er dog ikke Hensigten at indrette det saaledes, at der opføres alt-